

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 466/2016
26.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Н.К., због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 278. став 5. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.К., адвоката Е.Ћ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К бр.190/14 од 19.11.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.181/16 од 03.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К бр.190/14 од 19.11.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.181/16 од 03.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К бр.190/14 од 19.11.2015. године окривљени Н.К. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 278. став 5. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци.

Истом пресудом обавезан је окривљени Н.К. да на име паушала буџету Републике Србије плати 4.000,00 динара у року од 30 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је ради остваривања имовинско правног захтева оштећени упућен на парницу у смислу члана 258. став 3. ЗКП и одређено да ће се одлука о трошковима донети посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.181/16 од 03.03.2016. године, делимичним усвајањем жалби окривљеног Н.К. и његовог браниоца преиначена је пресуда Основног суда у Сјеници К бр.190/14 од 19.11.2015. године само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у

Крагујевцу окривљеног Н.К. због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 278. став 5. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од шест месеци, а у преосталом делу, наведене жалбе и жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Пазару у целости одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Н.К., адвокат Е.Ћ., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.К. је неоснован.

Бранилац окривљеног Н.К. у захтеву наводи да из оптужбе и из првостепене пресуде не произилазе чињенице које чине законско обележје кривичног дела из члана 278. КЗ, а другостепени суд је, супротно законском овлашћењу у образложењу своје пресуде навео да је опште опасним средством или опште опасном радњом у конкретном случају окривљени изазвао опасност за живот и тело људи услед чега је код једног лица наступила смртна последица, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП. У захтеву се даље наводи да се у конкретном случају не ради о кривичном делу из члана 278. КЗ, већ се може радити о кривичном делу против безбедности јавног саобраћаја, па је побијаним пресудама учињена и повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Н.К. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела за које је првостепеном пресудом оглашен кривим (стрна 3 став 3 и страна 4 став 1, као и

страна 7 став 2 другостепене пресуде), које Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**